

Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady pre mediálne služby dňa 9. 5. 2024

Správne konanie: 374/SKO/2019
Predmet: § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z.
Účastník konania: Rozhlas a televízia Slovenska
Správny orgán: Rada pre mediálne služby

Dátum: 22. 4. 2024
Prílohy: rozhodnutie č. RL/11/2019, rozsudok sp. zn. BA-6S/152/2019

NÁVRH UZNESENIA:

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109, § 110 a § 236 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“), v senáte 2 zloženom z predsedu senátu doc. Mgr. Pavla Izraela, PhD. a členiek senátu Mgr. Andrey Cox a Mgr. Kataríny Začkovej, v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov a § 234 ods. 3 zákona č. 264/2022 Z. z., rozhodla, že správne konanie č. 374/SKO/2019 vo veci možného porušenia povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii“) vedené voči vysielateľovi Rozhlas a televízia Slovenska, podľa ustanovenia § 30 ods. 1 písm. h) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní

zastavuje,

pretože odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu.

Úloha:

Kancelária Rady vyhotoví písomné rozhodnutie o zastavení konania a doručí ho účastníkovi konania.

T: 9. 6. 2024

Z: ReO

* * *

Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „Rada“), ktorá bola zákonom č. 264/2022 Z. z. transformovaná na Radu pre mediálne služby, na svojom zasadnutí dňa 5. 12. 2018 prijala uznesenie o začatí správneho konania voči vysielateľovi Rozhlas a televízia Slovenska, vo veci možného porušenia **§ 16 ods. 3 písm. b)** zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii v súvislosti s tým, že dňa 25. 9. 2018 v čase o cca 12:30 hod. odvysielal na rozhlasovej programovej službe Rádio Slovensko program *Z prvej ruky*, v ktorom mohlo dôjsť k nezabezpečeniu objektívnosti a nestrannosti politicko-publicistického programu.

Témou programu *Z prvej ruky* odvysielaného dňa 25. 9. 2018 v čase o cca 12:30 hod. na programovej službe Rádio Slovensko bolo zhodnotenie éry tzv. mečiarizmu, udalostí po voľbách v roku 1998 a ich dopadu na smerovanie spoločnosti v Slovenskej republike. Programom poslucháčov sprevádzal moderátor Branislav Dobšínský a pozvanými hosťami boli komentátor týždenníka Trend Marián Leško, politický komentátor a publicista Juraj Hrabko a sociológ Michal Vašečka. V súvislosti s 20. výročím konca éry Vladimíra Mečiara diskutovali hostia na tieto podtémy: voľby v roku 1998, zahraničná orientácia SR pred voľbami a po voľbách, privatizácia podnikov pred voľbami a po voľbách, presun voličov HZDS do iných politických strán, ovplyvňovanie voličov, používanie politických metód mečiarizmu vtedy a v súčasnosti, aktuálne vnímanie osoby Vladimíra Mečiara.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 31. 12. 2018, na základe čoho sa začalo správne konanie č. 374/SKO/2019.

Dňa 14. 1. 2019 bolo Rade doručené vyjadrenie účastníka konania k predmetu správneho konania zaevidované pod číslom 374/SKO/2019-3.

Dňa 13. 3. 2019 bola účastníkovi konania doručená oprava prepisu/popisu skutkového stavu. Dňa 25. 3. 2019 v elektronickej podobe a dňa 29. 3. 2019 listom bolo Rade doručené vyjadrenie účastníka konania k zaslanému prepisu/popisu skutkového stavu.

Podkladmi pre rozhodnutie Rady boli záznam vysielania programu *Z prvej ruky* odvysielaného na rozhlasovej programovej službe Rádio Slovensko dňa 25. 9. 2018 o cca 12:30 hod., prepis/popis skutkového stavu a vyjadrenie účastníka konania zo dňa 14. 1. 2019 a zo dňa 25. 3. 2019.

Rada po získaní všetkých podkladov pre rozhodnutie a oboznámení sa s nimi v danej veci rozhodla dňa 3. 4. 2019 a vydala rozhodnutie č. RL/11/2019, ktorého výrok znie nasledovne:

„Rada pre vysielanie a retransmisii (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“) postupom podľa ustanovenia § 71 zákona č. 308/2000 Z. z. rozhodla, že účastník správneho konania č. 374/SKO/2019 (pôvodne správne konanie č. 1486/SKO/2018) Rozhlas a televízia Slovenska, vysielateľ na základe zákona

porušil

povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z.

tým,

*že na rozhlasovej programovej službe Rádio Slovensko odvysielal dňa 25. 9. 2018 v čase o cca 12:30 hod. program *Z prvej ruky*, v ktorom odzneli v súvislosti s 20. výročím konca éry Vladimíra Mečiara informácie a boli prezentované názory vyznievajúce kriticky vo vzťahu k spôsobom a metódam vládnutia Vladimíra Mečiara, ako aj udalostiam spätým s érou tzv. mečiarizmu, a to bez toho, aby účastník konania tieto dostatočným spôsobom vyvažoval, čím došlo k porušeniu povinnosti zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť politicko-publicistického programu,*

za čo mu ukladá

*podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. sankciu – **upozornenie na porušenie zákona.**“*

Proti rozhodnutiu Rady č. RL/11/2019 podal účastník konania na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu, v ktorej namietal rozpor napadnutého rozhodnutia so zákonom č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Namietal primárne to, že rozhodnutie malo vychádzať z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože predmetný program **nebol politicko-publicistickým programom a preto sa na účastníka konania ako vysielateľa nevzťahovala povinnosť zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť** spravodajských programov a politicko-publicistických programov podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii.

Správny súd v Bratislave (ktorý v zmysle zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov prevzal pôsobnosť a agendu Krajského súdu v Bratislave) vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. BA-6S/152/2019 z 12. decembra 2023 (ďalej aj „zrušujúci rozsudok“), doručeným Rade dňa 12. 1. 2024 tak, že rozhodnutie Rady č. RL/11/2019 zo dňa 3. 4. 2019 **zrušil** a vec **vrátil** Rade na ďalšie konanie.

Správny súd v Bratislave po preskúmaní rozhodnutia Rady dospel k záveru, že žalovaná Rada nepostupovala v súlade so zákonom, pretože nesprávne právne posúdila charakter namietaného programu, ktorý bol predmetom konania vo veci možného porušenia § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, keďže na namietaný program aplikovala nesprávnu právnu normu. Podľa súdu predmetný program *Z prvej ruky* **nebol politicko-publicistickým programom**. Preto bol daný dôvod na zrušenie rozhodnutia žalovanej Rady podľa § 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia.

V závere zrušujúceho rozsudku Správny súd v Bratislave uviedol:

„46. Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný (§ 191 ods. 6 SSP). Vzhľadom na viazanosť žalovanej právnym názorom správneho súdu a vzhľadom na prechodné ustanovenie § 234 ods. 3 zákona o mediálnych službách, bude žalovaná v ďalšom konaní povinná opätovne posúdiť konanie žalobcu v zmysle zákona o vysielaní v súlade s právnym názorom správneho súdu.“

Zrušujúci rozsudok Správneho súdu v Bratislave sp. zn. BA-6S/152/2019 z 12. decembra 2023 nadobudol právoplatnosť dňa 13. 2. 2024.

Vzhľadom na zrušujúci rozsudok Správneho súdu v Bratislave, ktorým je Rada podľa § 191 ods. 6 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v ďalšom konaní **viazaná**, pristúpila Rada **k opätovnému posúdeniu predmetného programu** čo sa týka možného porušenia povinnosti zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť politicko-publicistických programov vyplývajúcej z § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, **zohľadňujúc pritom právny názor Správneho súdu v Bratislave obsiahnutý v zrušujúcom rozsudku** sp. zn. BA-6S/152/2019 z 12. decembra 2023.

Podľa § 135 ods. 2 druhej vety zákona č. 264/2022 Z. z. „Ak súd rozhodnutie regulátora zruší a vec vráti na nové konanie, regulátor rozhodne o sankcii najneskôr do troch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia správneho súdu.“

* * *

Prepis/popis skutkového stavu

Monitorované vysielanie: Z prvej ruky

Vysielané dňa: 25. 9. 2018

Čas vysielania: 12:30

Časový kód:

Cca. 12:00:00 začiatok programu *Rádiožurnál o 12:00*

Cca 12:22:20 začiatok programu *Šport*

Cca 12:25:55 *Rádiožurnál* – záverečný prehľad správ, počasie, dopravné informácie

Cca 12:28:06 prehľad programu

Cca 12:29:47 reklama *Focus očná optika*

Cca 12:30:16 začiatok programu **Z prvej ruky**

Branislav Dobšínský, moderátor relácie: „Dnes je to presne dvadsať rokov, čo Slováci rozhodli, že éra Vladimíra Mečiara sa skončila. HZDS síce vyhralo voľby, vládu však už Vladimír Mečiar zostaviť nedokázal. Obdobie pred rokom 98 by sa dalo označiť z geopolitického hľadiska ako čierna diera, tak ako nás nazvala vtedajšia ministerka zahraničných vecí Spojených štátov. Slovensko zažilo noc dlhých nožov, únos prezidentovho syna, výbuch Roberta Remiáša jeho auta, zmarené referendum a tak ďalej, a tak ďalej. No a po voľbách 1998 sa obnovili prístupové procesy a Slovensko sa stalo členom ako EÚ, tak aj NATO. Dokázalo sa ale Slovensko vyrovnat' s tým, čo bolo pred rokom 98 a koľko z toho, čo nazývame mečiarizmom zostalo na Slovensku doteraz? O tom už budeme hovoriť s Mariánom Leškom – komentátorom týždenníka Trend.“

Marián Leško, komentátor týždenníka Trend: „Dobrý deň.“

Branislav Dobšínský: „Jurajom Hrabkom, politickým komentátorom a publicistom.“

Juraj Hrabko, politický komentátor a publicista: „Dobrý deň.“

Branislav Dobšínský: „No a sociológom Michalom Vašečkom.“

Michal Vašečka, sociológ: „Dobrý deň prajem.“

Branislav Dobšinský: „A pekný deň od mikrofónu želá aj Braňo Dobšinský. Takže páni začneme tým dátumom, keď boli voľby v 98. Ja si pamätám, že my sme vtedy v Rádiu Twist čakali na vystúpenie vtedajšieho ministra vnútra Gustáva Krajčího s tým teda, že či vyhlási, že voľby boli v poriadku, boli právoplatné a prebehli v súlade so zákonom alebo že či sa stane niečo iné, lebo sa špekulovalo, že možno dôjde aj k tomu, že Vladimír Mečiar sa rozhodne voľby zrušiť. Ako teda ste vnímali vy, povedzme tú éru alebo ten zlomový moment? Bolo možné naozaj, že Slovensko mohlo sa obrátiť aj na tú stranu, nazvime to, že bieloruskej cesty, pán Leško?“

Marián Leško: „Tak po máji 97, keď bolo zmarené referendum, keď sa konalo proti rozhodnutiu ústavného súdu, a keď politici si jednoducho riskli to, že porušili základné práva a slobody ľudí, tak si nikto nemohol byť istý, že ak sa niečo stane raz, že sa to nemôže stať aj druhýkrát. Ja si pamätám, že viedli sa vtedy ako diskusie nielen v médiách, ale aj live, naživo, kde sme prišli ako redaktori denníka SME, tak všade sa nás pýtali na jednu vec, či si myslíme, že keď dopadnú voľby zle pre Vladimíra Mečiara, či uzná, či akceptuje výsledky volieb. To bola hlavná obava ľudí a všetci, ktorí zažili zmarené referendum rok predtým, tak mali opodstatnenú obavu či to pôjde hladko. Takže naozaj to bola otvorená otázka do poslednej chvíle, hoci v marci 98, keď Vladimír Mečiar sa stal zastupujúcim prezidentom a udelil amnestiu, tak tým ako keby naznačil, že ráta aj s takou budúcnosťou, kde nebude pri moci.“

Branislav Dobšinský: „Prečo sa podľa vás pán Hrabko rozhodol Mečiar ako sa rozhodol?“

Juraj Hrabko: „To je otázka skôr na neho. Ja by som sa vrátil k tomu, čo hovoril Marián. Samozrejme nedalo sa to vylúčiť, ale tá šanca nebola až taká veľká, to percento bolo mizivé, že by Mečiar vyhlásil voľby za neplatné a ja vychádzam pritom z tej mohutnej občianskej angažovanosti, ktorú sme dovtedy naozaj nevideli. To čo sa udialo pred voľbami a vo voľbách 1998. To bol spor, to bola mohutná búrka občianskej angažovanosti ľudí, o tom svedčia napokon aj výsledky volieb. Myslím tým účasť, tá presiahla 84%, čo dovtedy a ani odvtedy nebolo po prvýkrát, čiže ľudia boli našlapaní, rátalo sa aj s takouto možnosťou. K tomu možno treba ešte dodať, že tá angažovanosť naozaj bola veľká, občianske združenia prechodili celé Slovensko od východu na západ, to bola Gemma, to bolo oko, OK'98, rôzne veľa. Netreba zabúdať, že krátko predtým vypukla kauza Markíza, kde na to námestie pred Markízou prišli tisíce ľudí a to bol taký jasný aj odkaz Vladimírovi Mečiarovi, že dávaj pozor. A ešte to bolo aj v tom zapríčinené, keď Maroš spomínal referendum, ja si pamätám referendum v Štúrove a to bola jedna z mála vecí, ktoré som ocenil u Vladimíra Mečiara, že napriek výzve denníka Slovenská republika, aby zasiahol proti referendu v Štúrove silovými zložkami, toto verejne odmietol.“

Branislav Dobšinský: „Ono Vladimír Mečiar ani nevyšiel sám seba po tých voľbách na tie prípadné rokovania, ale pána Smereka, aj tak sa s ním nikto nebavil, ale nebolo to celkom možno tak jasné, aj keď vlastne tie nejaké dohody boli, povedzme SDK a tak ďalej. Ja si pamätám vlastne, že SDĽ mala ten zjazd. Ja si myslím, že oni to volali, že zjazd. Na dve etapy – predvolebný a povolebný. Akoby si chceli počkať. Na tom povolebnom vo Zvolene tam odobrili teda, že vstúpia do tej širokej vlády. Bola aj nejaká možnosť predsa len, že by sa podarilo nejakým spôsobom zostaviť Vladimírovi Mečiarovi vládu?“

Michal Vašečka: „No ja sa domnievam, že presne o to sa aj hralo a ja sa vrátim k tomu, čo povedali aj predrečníci. My sme naozaj nevedeli, že čo vlastne urobí Mečiar. A ja si skôr myslím, že ani on sám nevsádzal tú kartu na tú stranu, aby niečo zmanipuloval, ale skôr veril, že po voľbách opozícia sa nedohodne, že ak sa dohodne, tak nie na dlhý čas, a to bol iba ten génus vtedajší Mikuláša Dzurindu, že aj za cenu rôznych ústupkov, ktoré sme mnohí kritizovali mimochodom. Dokázal udržať koalíciu, ktorá bola veľmi mnohotvárna a vlastne Mečiarovi v tomto zmysle nevyšiel kalkul, ktorý a spomeňme si deväťdesiaty deviaty, dvetisíc rok. Slovenskej ekonomike sa zrovna veľmi dobre nedarilo ešte stále. Duo Dzurinda-Mikloš sa snažili ekonomiku nejako zlepšiť a HZDS bolo cez tridsať percent. Jednoducho hrozili potenciálne predčasné voľby a hrozilo, že Mečiar sa jednoducho na bielom koni vráti, čiže skôr to bolo o tom, že vsádzal všetko na to a ja si myslím, že aj oprávnene, že predsa tak široká a pestrofarebná koalícia koalícií sa nemôže dlho udržať a rozhodne nie štyri roky.“

Branislav Dobšinský: „Na to si pamätám ako novinári sme ho volali „malý unavený Joe“, myslím Jozefa Migaša, ako chodili s Mikulášom Dzurindom na separátne rokovania v rámci tých rokovaní o zostavení vládnej koalície. To malo myslím jedenásť členov: päť SDK, tri Maďari plus SDĽ a SOP. Podme ale povedzme k tomu, ako to vlastne začalo po tom 98. Sa odvolávam na povestný článok Jara Filipa

staršieho, kde odporúčal Mikulášovi Dzurindovi, aby si zroloval okienko na bavoráku a pozrel sa čo sa deje. Začalo to povedzme už tým, že Mikuláš Dzurinda odmietol, že by existovali nejaké dohody o návrate SDK k päťkoalícii, že on nebude žiadny hovorca a podobne, takisto boli nejaké sľuby, aspoň v tej verbálnej rovine, že sám sa pozrie na zákon o privatizácii, síce to bola kauza, povedzme Nafta Gbely, ale pokiaľ viem tak okrem ministra Bisáka žiaden súd nebol. Prečo to zlyhalo, povedzme že takéto vyrovnanie sa s tým, čo my nazývame „mečiarovská privatizácia“, pán Leško.“

Marián Leško: „Predovšetkým z toho dôvodu, že Dzurindova vláda neprišla do dobre spravovanej krajiny, kde krajina prekvitala a kde by bolo len sa stačilo viezť a pozerat' na to, ako lámeme rekordy v zamestnanosti a v hospodárskom raste. Všetci vieme, že v 99 roku museli pristúpiť k prijatiu tvrdého balíčka a že to prijatie bolo veľkým politickým problémom, oveľa väčším ako boli tie rôzne trenice v koalíciách a medzi koalíciami, pretože ten balíček znamenal, že životná úroveň opäť dosť raz drasticky klesla, veď my sme v tom čase po prijatí balíčka mali devätnásť percentnú nezamestnanosť. To bolo naozaj hra o život a pri predstave, že by sa pustili do nejakých náročnejších operácií, že by revokovali niektoré privatizačné rozhodnutia, jednak na to nikto nemal vôľu, a jednak na to nebol čas, pretože tá vláda sa zachraňovala, aby udržala nejako to hospodárstvo v chode.“

Branislav Dobšinský: „Pán Hrabko, keď sa vrátim povedzme k tomu článku Jara Filipa, ono to začalo veľmi skoro, hovorím to bolo SDK, potom prišlo boj medzi šéfom FNM pánom Kaníkom a ministrom hospodárstva Ľudovítom Černákom o tom, ako reprivatizovať Naftu Gbely, potom prišla kauza, kde sa poradca Mikuláša Dzurindu, Branislav Orava, angažoval v prípade privatizácie Telekomu. Nezdá sa, že oni veľmi rýchlo si tí demokrati, ako sa vtedy volali, osvojili tie mečiarovské spôsoby vládnutia?“

Juraj Hrabko: „Rýchlo ako rýchlo. To je relatívne, faktom je, čo ale asi treba povedať, že tá vláda hneď po svojom nástupe okrem tých treníc, veď si pamätáme, že SDL' chcela vylúčiť SMK z koalície, že to mala byť trojkoalícia.“

Branislav Dobšinský: „Jozef Migaš hlasoval proti vlastnej vláde ako predseda parlamentu.“

Juraj Hrabko: „Áno, no tak ale to zase keď si pozrieme na tie počty, ktoré mali, dostali iba 76 hlasov, pokiaľ si dobre pamätám na kreslo predsedu parlamentu, pritom tie počty mali 93, to bola ústavná väčšina vtedy, čiže tie trenice boli, ale čo bolo hlavné zvrtnúť postavenie Slovenska v tom medzinárodnom poli. To bola primárna úloha, to bolo to, čo Mečiar hovoril, s čím ste začínali. Keď nás nebudú chcieť na západe, obrátíme sa na východ, tak to naozaj vyzeralo, a to bola aj jedna z prvých úloh zahájiť rokovania o vstupe do NATO, kde nás predbehli všetky ostatné krajiny Vyšehradskej štvorky: teda Poľsko, Maďarsko, Česko a zároveň dohnať to, čo už myslím dva roky sa rokovalo vtedy o vstupe do Európskej únie, čo Slovensko nerokovalo, čo sme šťastlivo dohnali, čiže toto bolo to primárne a všetko ostatné malo iba aký-taký udržiavací chod a zabránenie ešte väčším škodám, než aké zdedili.“

Michal Vašečka: „Ja ak môžem ešte k tomu dodám. V tom čase zahranično-politický, my si to musíme pripomenúť, pretože dnes je Slovensko tak dramaticky v inej pozícii, že my si dokonca aj my všetci, ktorí si na to dôverne spomíname, tak už aj neveríme, že to mohlo byť také zlé. Pred dvadsiatimi rokmi Slovensku nikto nedôveroval, aj tí čo držali Slovensku palce po tom septembri 98 neverili, že sa to môže podariť. Naši susedia - Praha, Varšava, Budapešť nám hovorili: „vy už nestihnete ten vlak, do ktorého sme my nastúpili pri vyjednávaní s Európskou úniou,“ a mimochodom my sme to stihli, ale má to svoju cenu. Dneska iba tak odbočka, poľnohospodári sa sťažujú, že veľmi zlé podmienky Slovensko vynegociovalo v Bruseli, no bolo to medzi iným aj preto, lebo sme sa tak zúfalo snažili zatvárať všetky kapitoly najrýchlejšie ako sa dá a možno sme si niečo nevšimli a možno to vlastne nebolo pre nás ani podstatné, hlavne aby sme ich zavreli. No a dodám, tá ekonomika bola v tak zúfalom stave, že zase už nám to ani nepríde možné. Všetci si spomíname na tlačovku, na ktorej ministerka financií Schmögnerová vystúpila s popolavou tvárou a povedala vetu: „Na účte Slovenskej republiky v Národnej banke je nula.“ Proste nula, ten štát bol jednoducho vykradnutý. VSŽ-ka kolabovala, to bol dramatický moment, keď nastupujúca vláda vedela, že ak VSŽ-ka padne, východné Slovensko nebude mať, tak ako pán Leško povedal tú celkovú 19% nezamestnanosť, ale že tam bude naozaj 40% nezamestnanosť, že jednoducho to príde k úplnému rozkladu, a to nikto nemohol dopustiť, čiže tá vláda začínala v podmienkach, ktoré neviem si predstaviť, že či vôbec niekto z tých ministrov, ktorí dnes sedia si vie predstaviť dramatickosť toho momentu.“

Branislav Dobšínský: „Keď budem parafrázovať ten povestný výrok Clausewitzu, že vojna je pokračovanie diplomacie inými prostriedkami, tak politika je de facto pokračovanie ekonomiky inými prostriedkami. Tam je taký zaujímavý fenomén, ako sa niektoré povedzme kľúčové osoby ekonomiky spomeniem meno ako je Jozef Brhel alebo Vladimír Poor, Gabriel a tak ďalej, a tak ďalej, ktorí svojho času boli exponentami alebo boli popri HZDS sa zrazu presunuli a majú byť údajní sponzori Smeru alebo darí sa im počas tých ďalších vlád. Dá sa povedať, že vlastne to gro tej politiky mečiarizmu sa presunulo s týmito ľuďmi do ďalšej éry?“

Marián Leško: „Hlavní podporovatelia, ja by som povedal, že aj ľudia, ktorí najskôr profitovali z politiky Vladimíra Mečiara, potom sa dostali na úroveň, kedy mohli veľmi sponzorovať a podporovať novú nádejnú stranu, ktorú si keď to troška preženiem, založili. Všetci vieme, že Vladimír Mečiar postupoval tak. Teraz historická situácia veľí, aby sme vytvorili domácu podnikateľskú vrstvu. Všetci, ktorých ste spomínali, vznikli práve z tohto Mečiarovho rozhodnutia, že treba aby sme mali domácu ...

Branislav Dobšínský: „Domáca kapitálová ... vrstva.“

Marián Leško: „Tak a vytvoril ľudí, ktorí mali prostriedky a neobyčajné možnosti vplývať na verejný život, na spoločenský život a tí ľudia, keď už tú moc majú a vedia ako to v spoločnosti chodí, vedia, že v tom čase prepojenie medzi ekonomikou a politikou a naopak bolo veľmi silné, tak tú moc využili v nových podmienkach. Ja si stále spomínam na jednu konferenciu, na ktorej Fedor Flašík rozprával ako zakladal stranu, kde povedal, že zišli sme sa a zistili sme, že jediný politik na ktorého sa oplatí vsadiť je Robert Fico, tak sme naňho vsadili a táto strana tu je, takže tí ľudia plynule si našli nové politické pôsobisko, nové páky a chvíľku si samozrejme museli počkať, ale potom prišli k tomu, dospeli k tomu, prečo to vlastne zakladali.“

Branislav Dobšínský: „Tak sila Vladimíra Mečiara nebola len v tom, že bol machiavelista, že bol teda zdatný politický taktik, ale v tom, že sa vedel oprieť o masy voličov, že naozaj bol politik, ktorý vedel získať voličov. Dá sa povedať, kam sa presunuli, lebo ten mečiarizmus ešte nebol postavený vlastne na tom, že tí ľudia to odobrili, nejakým spôsobom. Dá sa povedať, že kam sa presunuli tí voliči Vladimíra Mečiara, lebo v HDZS, že kde ich možno dnes vieme identifikovať, pán Hrabko?“

Juraj Hrabko: „No to možno Michal povie skôr ako sociológ, ktorý má k dispozícii aj nejaké prieskumy a takéto veci. Ja len poviem k tomu na úvod. Áno, Vladimír Mečiar mal dar reči a istú značne silnú charizmu, ktorou dokázal ovplyvniť ľudí. My sme to zažívali na vlastnej koži, vy ste ho dokázali počúvať otvorenými ústami a horšie bolo, keď sa ten prejav prepísal. Potom bolo vidieť, že to je znôžka nezmyslov, kopa hlúpostí, ale v tej chvíli keď on rozprával, bol uveriteľný a predstaviteľný s tým, že to myslí naozaj dobre. Potom tie prejavy, keď sa prepisovali, s čím sme ako novinári prichádzali najčastejšie a najskôr do styku, tak sme videli, že to je vlastne iba obyčajná zlatanina a potom to pokračovalo, prichádzali na to ďalší. Lož ako pracovná metóda a tak ďalej, asi to nechceme spomínať, ale jednoducho dokázal ovplyvniť tých voličov ako ich dokázal ovplyvniť Robert Fico, potom o nejaké roky neskôr a ako ich dokázal ešte pred Robertom Ficom ovplyvniť Mikuláš Dzurinda, aj to treba povedať. O Mikulášovi Dzurindovi som hovoril a písal ako o malom Mečiarovi, pretože to vyplývalo zo spôsobu štýlu práce jeho politiky a o Robertovi Ficovi môžeme hovoriť ako o najmladšom Mečiarovi z toho uhla pohľadu, že je posledným takým tým premiérom, ktorý ešte zažil tie Mečiarove spôsoby priamo v parlamente a musím povedať áno, časť z nich si osvojil.“

Branislav Dobšínský: „Takže sa vrátim k tej otázke Michal.“

Michal Vašečka: Je to na dlhé rozprávanie, poviem iba základné veci. Vo všeobecnosti najväčšia časť bývalých voličov HZDS je dneska medzi podporovateľmi Smeru. Treba ale dodať, že po dvadsiatich rokoch, nehovorím to rád, ale nejaká časť a nie malá už nežije.“

Branislav Dobšínský: „To je prirodzené.“

Michal Vašečka: „Pretože ten elektorát bol pomerne prestarnutý a budem to dokumentovať na tom, že napríklad vo výskumoch v roku 98, pokiaľ sa podpora HZDS testovala medzi mladými ľuďmi vo veku 18 až 24 rokov z mestského prostredia, tak boli prostredia ako v Bratislave, v Košiciach, kde by sa HZDS nedostala do parlamentu v tejto vekovej kategórii. Takže je jasné, že platí aj téza, že bývalí voliči HZDS, ktorí boli aj vo všetkých vekových kategóriách, ale samozrejme najviac v tej najstaršej. Dnes ich môžeme nájsť všade, prekvapivo niekedy sociológovia žasnú nad tým, akým spôsobom ľudia vedia spojiť veci, kedysi podporovatelia HZDS a dnes by ste ich našli medzi podporovateľmi niektorých kresťanských strán

alebo naopak liberálnych strán. Ľudia sa koniec koncov aj menia, ale platí dnes gro toho voličstva sa premiestnilo k pánovi Ficovi.“

Branislav Dobšinský: „Ako je to povedzme s tým dedičstvom ich metód a tak ďalej. Spomeniem len jeden jediný príklad: „Je po voľbách, zvykajte si.“ To bol citát Vladimíra Mečiara, potom si spomínam na Pavla Pašku, ktorý podobne argumentoval, že vlastne víťaz berie všetko. Ako sme sa posunuli v tých metódach.“

Marián Leško: „Samozrejme, že Mikuláš Dzurinda prišiel s niečím, čo v istom zmysle znamená priame odmietnutie a popretie mečiarizmu a metód Vladimíra Mečiara, predovšetkým obnovil základné demokratické mechanizmy. Málokto potom Slovensku vyčítal, že tu máme nejaký zásadný demokratický deficit, obnovil smerovanie do únie a aliancie, takže naozaj toto bola protíváha voči Mečiarovi, ale zase na druhej strane niektoré veci, ktoré objavil a zaviedol Vladimír Mečiar, tak prežili mečiarovu dobu a mečiarov čas a plynule prešli do správy štátu pod Mikulášom Dzurindom. Klasický príklad je politizácia štátnej správy. Jednoducho tak ako voľakedy, Mečiar to robil s veľkým humbugom, s veľkou slávou, založil akčné pätky v okresoch a v krajoch a tie vymieňali všetkých funkcionárov na tej úrovni ...“

Branislav Dobšinský: „Slovenská štátna správa, teraz vrstva hej?“

Marián Leško: „Presne tak a keď prišiel Mikuláš Dzurinda, tak sa to nedialo s takou slávou, ale dialo sa to tak, že sa ako naozaj vymenili opäť všetci až po úroveň riaditeľa knižnice ...“

Branislav Dobšinský: „Aj policajní šéfovia sa takto..“

Marián Leško: „Policajní. Na všetky posty, na ktoré mala vládna moc, výkonná moc dosah, a keď chceme spomenúť, taký ten hlavné dedičstvo, ktoré pretrváva, aj možno nie hlavné, ale také do očí bijúce. Vladimír Mečiar štyri mesiace pred voľbami v 98 prijal protiústavný volebný zákon. To bol zákon na poslednú chvíľu, kde si dal podmienky také, aby naozaj mohol uspieť on a zostalo z toho zákona to, že sme iba jeden volebný obvod. A to je kľúčová vec, ktorá zásadným spôsobom podľa mňa ovplyvňuje verejný a politický život na Slovensku.“

Branislav Dobšinský: „Pán Hrabko, vy ste sa už viackrát verejne takto vyjadrili, mne sa to tiež nepáči, že častokrát, keď príde k niečomu závažnejšiemu, povedzme, keď vstúpil Most do vlády a podobne, tak sa tá diskusia hysterizovala, že sa vraciame do dôb mečiarizmu. Dá sa to zrovnávať to, čo žijeme dnes s tými rokmi 94, 98 povedzme?“

Juraj Hrabko: „No dalo by sa to zrovnávať, aj keď je to oveľa sofistikovanejšie, to treba povedať. Dá sa to zrovnávať, ale ja som ten výrok povedal na margo toho, že na námestiach zaznievali slová, keď vznikala koalícia ako zradcovia národa, hľadá sa sedem statočných a tak ďalej, a tak podobne. Čiže v tomto kontexte to bolo povedané a to bol slovník Vladimíra Mečiara, veď to nie je žiadna tajnosť. Inak samozrejme to, čo hovorí Marián Leško s tým volebným zákonom, to bolo veľmi zlé. Vtedy sa upravovalo mnoho vecí, to nie je iba zavedenie ...“

Michal Vašečka: „Administratívna reforma že? Rozdelenie na župy napríklad.“

Juraj Hrabko: „Presne, presne tak. Ale ja hovorím aj o tom, že sa aj zvyšovalo kvórum. Dovtedy bolo 3% kvórum na vstup do koalície, veď si pamätáme SDK, aké mala problémy, pretože Vladimír Mečiar pochopil, že najlepšie bude, keby k voľbám vôbec nešla ako s ňou súťažiť vo voľbách. A to vieme ako to dopadlo, kde vďaka rozhodnutiu Najvyššieho súdu, čiže tých vecí bolo stále viac a viac. Ale áno, tie prvky ktoré zaviedol Vladimír Mečiar do politiky tu stále, podľa môjho názoru pretrvávajú, aj keď opakujem, sú sofistikovanejšie, dá sa to povedať alebo zhrnúť tak, že Vladimírovi Mečiarovi akýmsi spôsobom, pretože to prostredie bolo vtedy také, padla tá moc vlastne do lona. Mikuláš Dzurinda si ju vybicykloval a Robert Fico ju vydrel vlastnou hlavou.“

Branislav Dobšinský: „Úplne na záver pán Vašečka, viem, že Vladimíra Mečiara hodne škrelo, že ho nepozývali na tie rôzne oficiality ako nejakého zakladateľa vlasti, nejaký takýto titul. Dokonca teraz aktuálne zvažuje niečo, že by sa angažoval vo verejnom živote, i keď nechce kandidovať a podobne. Keď teda nie je zakladateľ, otec vlasti, čím je Vladimír Mečiar pre Slovensko dnes?“

Michal Vašečka: „No tých otázok padlo viacero v rôznych výskumoch a musím povedať, že história vie byť spravodlivá, aj keď krutá k niektorým, pretože Vladimír Mečiar ako človek, ktorý mal neveriteľnú podporu v roku 91, vlastne žiadnemu politikovi sa už nikdy nepodarilo dosiahnuť to čo jemu, to sa šplhalo takmer k 90% v jednom momente. To bola podpora, ktorá bola až štatisticky nepravdepodobná.“

Tak dnes skončil, ako sa hovorí v poli porazených. Je menej pozitívne hodnotený ako také negatívne postavy slovenskej histórie ako Jozef Tiso, Gustáv Husák, takže ... .“

Branislav Dobšinský: „Takže odišiel do zabudnutia, dá sa to tak povedať?“

Michal Vašečka: „To nie je zabudnutie, je to negatívne hodnotenie, nevedia ho zhodnotiť úplne tí najmladší. Dneska vidíme, že tam tých odpovedí neviem zhodnotiť pribúda, ale naopak u generácie by som povedal štyridsať vyššie, tie hodnotenia sú veľmi prísne a evidentne, keď sa na to štatisticky pozriete, tak aj od ľudí, ktorí potenciálne boli jeho bývalými voličmi. Aj tam je pocit, že vlastne Vladimír Mečiar ich sklamal a dnes naopak, teda už dlho vsadili niekam inam, na pána Fica, možno aj to sa dneska už stráca. To je a možnože práve čakajú na ďalšieho takého silného autoritárskeho lídra, ktorého by mohli podporiť.“

Branislav Dobšinský: „Hovorí sa láska je vec prelietavá, takže s týmto by som asi skončil, i keď by sa o tom dalo hovoriť ešte veľa, ale čas je pánom tejto relácie aj našim, takže ďakujem Michalovi Vašečkovi, Mariánovi Leškovi a Jurajovi Hrabkovi.“

Marián Leško: „Ďakujem za pozvanie.“

Juraj Hrabko: „Ďakujeme.“

Branislav Dobšinský: „A od mikrofónu želá všetko dobré a ďakuje aj za priazeň aj Braňo Dobšinský.“

Cca 12:54:53 Koniec programu **Z prvej ruky**

Cca 12:54:54 pieseň

Cca 12:58:57 Tipos-športovec mesiaca, oznam o programe

Cca 13:00:03 začiatok programu *Správy*

Cca 13:00:10 **Koniec vyžiadaného záznamu**

* * *

Podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii „*Vysielaťel je povinný zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť spravodajských programov a politicko-publicistických programov; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.*“

Podľa § 3 písm. l) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii „*politická publicistika je program tematicky zvyčajne spätý so spravodajstvom, ktorý obsahuje najmä komentáre k správam a udalostiam, analýzy vývoja, politické stanoviská k udalostiam a názory politikov na jednotlivé témy.*“

Podľa § 234 ods. 3 zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách „*Konania vo veci dodržiavania právnych predpisov, ktoré sa začali pred 1. augustom 2022 a ktoré neboli právoplatne skončené, sa dokončia podľa právnych predpisov účinných k 31. júlu 2022.*“

Podľa § 30 ods. 1 písm. h) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov „*Správny orgán konanie zastaví, ak odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu.*“

* * *

Ako už bolo uvedené vyššie, témou programu *Z prvej ruky* odvysielaného účastníkom konania dňa 25. 9. 2018 v čase o cca 12:30 hod. na programovej službe Rádio Slovensko bolo **zhodnotenie éry tzv. mečiarizmu**, udalostí po voľbách v roku 1998 a ich dopadu na smerovanie spoločnosti v Slovenskej republike. Programom poslucháčov sprevádzal moderátor Branislav Dobšinský a pozvanými hosťami boli komentátor týždenníka *Trend* Marián Leško, politický komentátor a publicista Juraj Hrabko a sociológ Michal Vašečka. V súvislosti s 20. výročím konca éry Vladimíra Mečiara diskutovali hostia na tieto podtémy: voľby v roku 1998, zahraničná orientácia SR pred voľbami a po voľbách, privatizácia podnikov pred voľbami a po voľbách, presun voličov HZDS do iných politických strán, ovplyvňovanie

voličov, používanie politických metód mečiarizmu vtedy a v súčasnosti, aktuálne vnímanie osoby Vladimíra Mečiara.

V rámci programu odzneli viaceré vyjadrenia, ktoré mohli vyznievať kriticky voči spôsobom a metódam vládnutia Vladimíra Mečiara, ako aj udalostiam spätým s érou tzv. mečiarizmu. Správne konanie bolo začaté preto, lebo vzhľadom na obsah programu a rozsah odvysielaných kritických vyjadrení a vyhranených názorov na obdobie vlády Vladimíra Mečiara bez zabezpečenia názorovej oponentúry vzniklo dôvodné podozrenie, že odvysielaním predmetného programu mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť politicko-publicistického programu.

Z vyššie citovaného § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii vyplýva, že základným predpokladom posúdenia skutočnosti, či vysielateľ zabezpečil objektivnosť a nestrannosť politicko-publicistického programu, je odpoveď na otázku, **či predmetný program je politicko-publicistickým programom**. Ak by totiž predmetný program nebol politicko-publicistickým programom, nevzťahuje sa naň povinnosť vysielateľa zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť tohto programu.

Ku klasifikácii predmetného programu sa vyjadril aj účastník konania vo svojom vyjadrení k predmetu správneho konania, ktoré doručil Rade dňa 14. 1. 2019, a to nasledovne: „*Program Z prvej ruky je diskusným programom na politické, občianske a spoločenské témy. Témou tohto programu, ktorý bol odvysielaný na rozhlasovej programovej službe Rádio Slovensko 25.09.2018 v čase o cca 12:30 hod., boli historické udalosti pred dvadsiatich rokov a ich vplyv na ďalší vývoj spoločnosti v Slovenskej republike. Konkrétne sa program venoval udalostiam, ktoré nastali počas vlády Vladimír Mečiara v rokoch 1992 až 1998 a ich dopadu na ďalšie smerovanie spoločenského vývoja v Slovenskej republike. Práve s ohľadom na tému programu, ktorou bola analýza dopadu historických udalostí na ďalší vývoj spoločnosti v Slovenskej republike, boli diskutujúcimi v programe komentátori/publicisti a sociológ, a nie zástupcovia politického spektra. Treba poznamenať, že výber hostí do programu je súčasťou redakčnej nezávislosti vysielateľa. Poslucháči boli náležité informovaní o tom, kto sú hostia relácie a z titulu akej svojej pozície budú historické udalosti analyzovať. Podľa názoru účastníka konania preto nebolo zo strany verejnosti odôvodnené očakávať výhradne vecné informovanie, ako je tomu napríklad v spravodajských programoch, ktoré predstavujú primárne zdroje informovania obyvateľstva. Moderátor na úvod programu informoval poslucháčov o tom, čo bude predmetom diskusie „Obdobie pred rokom 98 by sa dalo označiť z geopolitického hľadiska ako čierna diera, tak nás nazvala vtedajšia ministerka zahraničných vecí Spojených štátov. Slovensko zažilo noc dlhých nožov, únos prezidentovho syna, výbuch Róberta Remiáša jeho auta, zmarené referendum a tak ďalej, a tak ďalej. No a po voľbách 1998 sa obnovili prístupové procesy a Slovensko sa stalo členom ako EÚ, tak aj NATO. Dokázalo sa ale Slovensko vyrovnáť s tým, čo bolo pred rokom 98 a koľko z toho, čo nazývame mečiarizmom zostalo na Slovensku doteraz? O tom už budeme hovoriť...“.* Z tohto vymedzenia predmetu diskusie je zrejmé, že **obsahom programu neboli a ani nemali byť spravodajské informácie, ale analyzovanie dopadu (vplyvu) daných historických udalostí na spoločnosť a jej ďalšie vývojové smerovanie.**“ Z vyjadrenia účastníka konania možno vyvodiť, že podľa jeho názoru predmetný program Z prvej ruky nebol politicko-publicistickým programom, a preto sa naň nevzťahovala povinnosť vysielateľa podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť politicko-publicistického programu.

* * *

Vo svojom rozhodnutí č. RL/11/2019 zo dňa 3. 4. 2019 však Rada posúdila predmetný program Z prvej ruky ako politicko-publicistický program v zmysle § 3 písm. l) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, na ktorý sa vzťahuje povinnosť vysielateľa zabezpečiť objektivnosť

a nestrannosť politicko-publicistického programu podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii.

Rada vo svojom rozhodnutí č. RL/11/2019 zo dňa 3. 4. 2019 ohľadom posúdenia predmetného programu ako politicko-publicistického programu konkrétne uviedla:

„Účastník konania poukázal na to, že za daných okolností nebolo zo strany verejnosti odôvodnené očakávať výhradne vecné informovanie ako je to v spravodajských programoch. Taktiež v tejto časti vyjadrenia dôvodí, že z úvodného predslvu moderátora programu vyplýva, že obsahom programu neboli a ani nemali byť spravodajské informácie, ale analýza dopadu daných historických udalostí na spoločnosť. Je tak možné zhrnúť, že účastník v tejto časti vyjadrenia nepriamo namietol klasifikáciu programu Z prvej ruky ako politicko-publicistického programu.

Rada posudzovala v predmetnom správnom konaní možné porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z., ktorý stanovuje špecifickú povinnosť pre spravodajské a politicko-publicistické programy. Vzhľadom na argumentáciu účastníka konania bolo potrebné vyrovnať sa s klasifikovaním predmetného programu ako politickej publicistiky, t. j. preveriť, či predmetný program spĺňa kritériá pre jeho klasifikáciu ako politicko-publicistického programu.

V danom prípade bolo potrebné najskôr predmetný program skúmať podľa § 3 písm. l) zákona č. 308/2000 Z. z., podľa ktorého: „Politická publicistika je program tematicky zvyčajne spätý so spravodajstvom, ktorý obsahuje najmä komentáre k správam a udalostiam, analýzy vývoja, politické stanoviská k udalostiam a názory politikov na jednotlivé témy.“

Ako prvé bolo teda nutné posúdiť, či program spadá do programového typu politická publicistika, alebo či sa jedná o ostatnú publicistiku tak ako je definovaná v materiáli Rady¹, ktorým okrem iného určila špecifikáciu programových typov pre rozhlasové a televízne vysielať: „Do programového typu 2) ostatná publicistika sa započítavajú tie publicistické programy, ktoré nie sú politickou publicistikou, t.j. ostatné diskusné relácie, ďalej napr. komentáre, investigatívna, občianska publicistika, magazíny, medailóny, profily, glosy, mozaiky a pod.“

Z uvedenej definície politickej publicistiky teda vyplýva, že pre posúdenie toho, či je nejaký program politickou publicistikou, je potrebné zohľadniť spracovanú tému, spôsob jej spracovania, a tiež časové súvislosti viažuce sa na spracovanú tému. Kritériá sú v predmetnom ustanovení uvádzané demonštratívne; ich výpočet teda nie je uzavretý. Na to, aby bolo možné program zaradiť do politickej publicistiky, tak nie je nevyhnutné, aby boli kumulatívne naplnené všetky vyššie uvádzané znaky politickej publicistiky. Zároveň ani prítomnosť len niektorého z vyššie uvedených kritérií automaticky neznamená, že program ako celok má charakter politickej publicistiky.

Na objasnenie spätosti programu so spravodajstvom je ale najskôr potrebné vymedziť pojem spravodajstvo. Spravodajstvo je v materiáli³ Rady, ktorým okrem iného určila špecifikáciu programových typov pre rozhlasové a televízne vysielať, definované nasledovne: „Do programového typu Spravodajstvo sa započítavajú programy, ktoré obsahujú aktuálne správy (obrazové, čítané alebo kombinované) z domova a zo zahraničia, informácie o počasí, dopravnej situácii, športe a ktoré žánrovo zodpovedajú charakteristike spravodajstva. Spravodajstvo stojí na informáciách a faktoch, sprostredkúva rozmanité a spoločensky podstatné informácie odrážajúce myšlienkovú pluralitu

¹ Rada schválila daný materiál na základe § 5 ods. (1) písm. f) zákona č. 308/200 Z. z.: „Do pôsobnosti rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí: f) určovať programové typy a posudzovať zaradenie komunikátu do vysielaťelom zvoleného programového typu alebo k doplnkovému vysielaťiu“

² [http://www.rvr.sk/_cms/data/modules/download/1311757382_Programove_typy-22-3-11\(1\).pdf](http://www.rvr.sk/_cms/data/modules/download/1311757382_Programove_typy-22-3-11(1).pdf)

³ [http://www.rvr.sk/_cms/data/modules/download/1311757382_Programove_typy-22-3-11\(1\).pdf](http://www.rvr.sk/_cms/data/modules/download/1311757382_Programove_typy-22-3-11(1).pdf)

spoločnosti a slúžiace verejnosti k utváraníu vlastných názorov. Preto má byť spravodajstvo objektívne, tj. presné, vyvážené, aktuálne, jasné, zrozumiteľné a nestranné, na rozdiel od publicistiky nemá obsahovať redaktorov či moderátorov názor, má iba tlmočiť fakty.“

Ako vyplýva z prepisu/popisu skutkového stavu, isté prepojenie programu so spravodajstvom je v danom programe prítomné, keďže deň jeho odvysielania bol 20. výročím od konania parlamentných volieb, po ktorých V. Mečiar aj napriek víťazstvu už nedokázal zostaviť vládu a tým skončila tzv. éra mečiarizmu. Z tohto hľadiska tak boli prezentované informácie pre verejnosť aktuálne. Informácia o výročí tejto udalosti sa objavuje aj priamo v úvodnom komentári moderátora: „Dnes je to presne dvadsať rokov, čo Slováci rozhodli, že éra Vladimíra Mečiara sa skončila. HZDS síce vyhralo voľby, vládu však už Vladimír Mečiar zostaviť nedokázal.“

Z vyššie uvedeného je však zároveň zrejmé, že téma zhodnotenia éry tzv. mečiarizmu a jej dopadov na spoločnosť v Slovenskej republike nebola bezprostredne aktuálnou, novou správou. V danom kontexte bola táto téma prezentovaná primárne na podklade viacerých, už dlhodobo diskutovaných udalostí a bola dopĺňaná o komentáre prítomných osôb. Z dostupných zdrojov Rada zistila, že v súvislosti s daným výročím uverejnili napr. printové médiá v Slovenskej republike články, v ktorých sa venovali obdobiu mečiarizmu, voľbám v roku 1998, politickej strane HZDS, či únosu M. Kováča ml. (<https://slovensko.hnonline.sk/1814169-rok-1998-meciara-zlozila-spojena-opozicia> zo dňa 25. 9. 2018; <https://www.cas.sk/clanok/744737/expremier-meciar-si-podal-roberta-fica-tieto-slova-by-sef-smeru-ani-nemal-citat/> zo dňa 25. 9. 2018). Problematika skúmania dopadov niektorých konkrétnych udalostí a skutočností z obdobia od roku 1992 na vývoj spoločnosti v Slovenskej republike je z hľadiska záujmu verejnosti jednoznačne dôležitou celospoločenskou témou, ale ako takej jej v tomto prípade chýbal konkrétny aktualizčný moment v rámci tejto celospoločenskej debaty. V predmetnom prípade nedošlo k informovaniu o vývoji žiadnej kauzy a neboli prezentované žiadne nové závažné skutočnosti. Rada pripúšťa, že niektoré z programom spomínaných udalostí boli predmetom rozsiahlej celospoločenskej debaty aj v poslednom období, napr. udalosti týkajúce sa zavraždenia M. Kováča ml. do cudziny, vraždy R. Remiáša, či zmarenia referenda v súvislosti so zrušením amnestií, ktoré v roku 1997 udelil V. Mečiar. Ako posledný, významný a medializovaný posun možno v súvislosti s danými udalosťami považovať nález Ústavného súdu SR, PL. ÚS 7/2017-159 z 31. 5. 2017, v ktorom sa tento zaoberal aj ústavnosťou zrušenia amnestií z roku 1997, či zavraždením M. Kováča ml. do cudziny.

V predmetnom prípade však daný program práve tieto informácie z hľadiska ich faktického základu nijak nedoplňal, z hľadiska vývoja nijak konkrétne nehodnotil, ani nerozoberal, ale zameral sa na ozrejenie týchto udalostí a skutočností v kontexte ich vplyvu na formovanie spoločnosti a politického prostredia u nás v priebehu dvadsiatich rokov s dôrazom na prezentáciu ich vnímania prítomnými hosťami. Program tak nepriniesol vo všeobecnosti v zásade žiadne nové aktuálne správy a ani na také správy bezprostredne v úzkej časovej nadväznosti nereagoval, nekomentoval, neanalyzoval, nediskutoval. Program teda podľa názoru Rady nebol priamo tematicky spätý so spravodajstvom.

V súvislosti s charakterom programu, ale aj vzhľadom na možnú spätosť programu so spravodajstvom, je namieste skúmať aj to, či sa program dotýkal aktuálnych problémov. Rada má za to, že problematika obdobia vládnutia Vladimíra Mečiara, udalostí spätých s touto érou a jej dopadov na súčasnú politickú a spoločenskú situáciu v Slovenskej republike je skôr dlhodobo ako bezprostredne aktuálnou. V programe neodznali také informácie, ktoré by mali bezprostredný vplyv a význam pre celospoločenskú debatu, resp. dopad na obyvateľov Slovenskej republiky. Týmito nie sú ani informácie o už v súčasnosti bývalom premiérovi a predsedovi aktuálne najsilnejšej politickej strany, R. Ficovi, ktorý bol v programe označený ako najmladší Mečiar, preberajúci niektoré zo spôsobov a metód vládnutia V. Mečiara. Program Z prvej ruky síce mohol vychádzať z konkrétnej skutočnosti, ktorou bolo 20. výročie volieb z roku 1998, avšak vzhľadom na zjavnú bezprostrednú neaktuálnosť nespadá z tohto hľadiska

svojím zaradením do programového typu politická publicistika. (Do programového typu 1) politická publicistika sa započítavajú programy typu: diskusia o aktuálnych problémoch⁴).

Komentáre boli vzhľadom na diskusnú formu programu jeho nedielnou súčasťou. Tento znak publicistiky (politickej, resp. ostatnej) teda program naplnil.

Politické stanoviská (ako znak politickej publicistiky) v programe neodznili. Respondenti situáciu ohľadom obdobia tzv. mečiarizmu a dopadov udalostí spätých s touto érou na spoločnosť analyzovali a hodnotili najmä z hľadiska svojej aktuálnej profesie (sociológ, politický komentátor/publicista), pričom svoje tvrdenia opierali aj o výskumy, napr. podpora HZDS medzi mladými ľuďmi vo veku 18 až 24 rokov v roku 1998, obľúbenosť V. Mečiara atď. Respondenti neprezentovali svoje politické stanoviská k udalostiam, ale prezentovali svoj analytický, hodnotiaci pohľad.

V programe ale odznili a boli prezentované analýzy vývoja, a to konkrétne analýzy politického a spoločenského vývoja, pričom bolo zdôraznené a uvedené prepojenie až na súčasnú politickú sféru, t. j. postavenie strany SMER-SD a jej aktuálneho predsedu a bývalého premiéra R. Fica.

K znaku politickej publicistiky - názory politikov, možno poukázať na skutočnosť, že Rada uviedla už vo svojom rozhodnutí č. RL/53/2010, že účasť resp. neúčasť politikov v programe nemôže byť sama o sebe rozhodujúcou skutočnosťou pre posúdenie charakteru tohto programu, konkrétne pre posúdenie, či je daný program politickou publicistikou alebo nie. Výber respondentov (komentátor týždenníka Trend Marián Leško, politický komentátor a publicista Juraj Hrabko a sociológ Michal Vašečka) nie je ešte zárukou občianskeho charakteru publicistiky. Charakter publicistiky (politická alebo ostatná publicistika) sa vyvodzuje na základe kritérií uvedených v zákone č. 308/2000 Z. z. a v materiáli⁵, ktorým Rada okrem iného určila špecifikáciu programových typov pre rozhlasové a televízne vysielanie. Týmito kritériami sú najmä: spätosť so spravodajstvom, výskyt komentárov k správam a udalostiam, analýz vývoja, politických stanovísk k udalostiam a názory politikov na jednotlivé témy. Z uvedeného je zjavné, že názory politikov sú len jedným z príkladom uvedených kritérií pre klasifikáciu programu ako politická publicistika. Výpočet kritérií teda nie je uzavretý, a preto sa môže jednať o politickú publicistiku aj vtedy, ak sa ľudia ktorí priamo v politike nepôsobia, ani sa jej teoreticky nevenujú, vyjadrujú k témam, ktoré politické sú. Určujúci je teda obsah témy, nie profesijné zameranie diskutujúcich. Napriek tomu je možné uviesť, že v predmetnom programe zo dňa 25. 9. 2018 vystupovali osoby, z ktorých minimálne jeden je aktívny politický komentátor a jeden v minulosti kandidoval za poslanca do NR SR.

Ako už bolo uvedené, hlavnou témou programu Z prvej ruky zo dňa 25. 9. 2018 bolo zhodnotenie éry tzv. mečiarizmu, udalostí po voľbách v roku 1998 a ich dopadu na smerovanie spoločnosti v Slovenskej republike, pričom hostia diskutovali v rámci programu na tieto podtémy: voľby v roku 1998, zahraničná orientácia SR pred voľbami a po voľbách, privatizácia podnikov pred voľbami a po voľbách, presun voličov HZDS do iných politických strán, ovplyvňovanie voličov, používanie politických metód mečiarizmu vtedy a v súčasnosti, aktuálne vnímanie osoby Vladimíra Mečiara.

Rada považuje viaceré z uvedených okruhov tém za jednoznačne politického charakteru. Tieto sa v prípadoch prezentovaných informácií o presune voličov HZDS do iných politických strán, ovplyvňovania voličov, používania politických metód mečiarizmu vtedy a v súčasnosti (politizácia štátnej správy, administratívna reforma, zvyšovanie volebného kvóra), **neobmedzili len na konštatovanie, resp. uvedenie historických faktov, ale uvedené analyzovali aj v kontexte presahov tejto v minulosti uplatňovanej politiky na súčasné politické garnitúry a spoločnosť.**

⁴ [http://www.rvr.sk/_cms/data/modules/download/1311757382_Programove_typy-22-3-11\(1\).pdf](http://www.rvr.sk/_cms/data/modules/download/1311757382_Programove_typy-22-3-11(1).pdf)

⁵ [http://www.rvr.sk/_cms/data/modules/download/1311757382_Programove_typy-22-3-11\(1\).pdf](http://www.rvr.sk/_cms/data/modules/download/1311757382_Programove_typy-22-3-11(1).pdf)

Pri posudzovaní každého programu je v konečnom dôsledku rozhodujúci len finálny produkt - teda odvysielaný program vo svojej konečnej podobe tak, ako si ho mohli vypočuť poslucháči. V prípade programu Z prvej ruky zo dňa 25. 9. 2018 výsledný odvysielaný program obsahovo naplnil aj kritériá pre jeho zaradenie do programového typu politická publicistika, ako aj kritériá pre jeho zaradenie do programového typu ostatná publicistika. **Program nebol vedený o bezprostredne aktuálnej spravodajskej téme, nevykázal dostatočnú mieru spätosti s aktuálnymi udalosťami, neobsahoval politické stanoviská k aktuálnym udalostiam. Obsahoval však analýzy vývoja a diskusia v ňom bola vedená aj o politických témach.**

Vzhľadom na obsah prinášaných informácií, najmä politický charakter viacerých prezentovaných čiastkových tém a celkový spôsob spracovania programu dospela Rada k záveru, že v danom prípade program ako celok mal charakter politickej publicistiky.

Zároveň je potrebné uviesť, že predmetný program naďalej plnil znaky publicistiky ako takej, tak ako ju Rada vymedzila v spomínanom materiáli Rady, ktorým okrem iného určila špecifikáciu programových typov pre rozhlasové a televízne vysielanie, cit.: „Do programového typu Publicistika sa radia programy, ktoré žánrovo zodpovedajú charakteristike publicistiky. Publicistika okrem informácií obsahuje, na rozdiel od spravodajstva, názor, hodnotenie, zahŕňa súdy, postoje, kombinuje analytický a syntetický prístup, jej výsledkom je poznanie a prípadne presvedčenie a získanie recipienta.“

Zo záznamu vysielania programu Z prvej ruky zo dňa 25. 9. 2018, ako i z prepisu/popisu skutkového stavu vyplýva, že tento využíval štruktúru publicistiky racionálneho typu, t. j. použitie postupov tvorby analýzy a syntézy (prezentovanie a rozobratie konkrétnych udalostí na fakty a ich aplikácia do súvislosti), porovnávaní (v programe bol divákovi prezentovaný stav v spoločnosti v období 1992 až 1998 a v období po voľbách 1998 až po súčasnosť), vysvetľovaní (fakty a vyjadrenia hostí podané zjednodušene, názorne a s vlastnými hodnoteniami a názormi), dokazovaní (využitie mnohých prieskumov, prijatých zákonov, nálezov Ústavného súdu SR) a argumentovaní (vyjadrenia účinkujúcich, moderátora s poukazom na historické fakty a osobné skúsenosti).

Možno teda uviesť, že **problematika udalostí z obdobia rokov 1992 až 1998 až po súčasnosť, prezentovaná v rámci programu, využívala prvky analýzy a syntézy, porovnaní, vysvetľovaní, dokazovaní a argumentovaní, pričom vystupujúci mali priestor dané skutočnosti hodnotiť a prezentovať na ne svoj subjektívny názor.**

Na základe vyššie uvedeného mala Rada za to, že program Z prvej ruky zo dňa 26. 9. 2018 **naplnil definíciu politickej publicistiky podľa § 3 písm. l) zákona č. 308/2000 Z. z. a teda bol politicko-publicistickým programom.** Argumentáciu účastníka konania v súvislosti s klasifikáciou predmetného programu tak nebolo podľa názoru Rady možné v danom prípade akceptovať.“

* * *

Po zrušení predmetného rozhodnutia Rady súdom a po vrátení veci súdom na ďalšie konanie a pri opätovnom posúdení otázky, či predmetný program Z prvej ruky je politicko-publicistickým programom, je však Rada **viazaná právnym názorom Správneho súdu v Bratislave**, ktorý je obsiahnutý v zrušujúcom rozsudku sp. zn. BA-6S/152/2019 z 12. decembra 2023.

Ako už bolo uvedené vyššie, Správny súd v Bratislave v zrušujúcom rozsudku zastáva právny názor, že predmetný program Z prvej ruky **nie je politicko-publicistickým programom** podľa § 3 písm. l) zákona č. 308/2000 Z. z. vysielaní a retransmisii, a preto **naň nemožno aplikovať ustanovenie § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii** týkajúce sa povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť politicko-publicistických programov.

Správny súd v Bratislave v odôvodnení rozsudku sp. zn. BA-6S/152/2019 z 12. decembra 2023 okrem iného uviedol, cit.:

„33. Úlohou správneho súdu bolo primárne posúdiť, či namietaný program spĺňa definíciu politicko-publicistického programu podľa § 3 písm. l) zákona o vysielaní, vo vzťahu ku ktorému by mal žalobca ako vysielateľ povinnosť zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť podľa § 16 ods. 3 písm. l) zákona o vysielaní. Žalovaná vo svojom vyjadrení k správnej žalobe potvrdila, že **klasifikáciu programu ako politickej publicistiky založila len na skutočnosti, že tento obsahoval analýzy vývoja a diskusia v ňom bola vedená aj o politických témach.** Je možné súhlasiť so žalovanou, že v programe odzneli a boli prezentované analýzy politického a spoločenského vývoja, keďže témou relácie bolo práve 20. výročie ukončenia vlády Vladimíra Mečiara v roku 1998. Taktiež je možné súhlasiť so žalovanou, že viacero z diskutovaných tém mali politický charakter (napr. informácie o presune voličov HZDS do iných politických strán, o ovplyvňovaní voličov, používaní politických metód mečiarizmu vtedy a v súčasnosti) a diskutéri sa neobmedzili len na konštatovanie, resp. uvedenie historických faktorov, ale uvedené analyzovali aj v kontexte presahov tejto v minulosti uplatňovanej politiky na súčasné politické garnitúry a spoločnosť.

(...)

35. Súd je toho názoru, že výklad legálneho pojmu politickej publicistiky, je potrebné realizovať vždy s ohľadom na špecifiká konkrétneho prípadu, resp. špecifiká konkrétnej odvysielanej relácie/programu. (...) **Namietaný program však nepatrí medzi politickú publicistiku práve z dôvodu, že ako celok nespĺňa definičné znaky tohto druhu programu. Politický charakter prezentovaných tém nie je dostatočným kritériom pre zaradenie určitého programu do politickej publicistiky.** Na tomto mieste je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že **aj keď diskutované historické udalosti mali svoj pôvod v politickom živote, samotná diskusia o týchto udalostiach nezakladá automaticky jeho klasifikáciu ako politicko-publicistického programu.** Dovedené ad absurdum by potom platilo, že každá (viac či menej neaktuálna politická otázka z histórie) bude označená za politickú, a teda len z toho dôvodu spĺňajúcu definíciu politickej publicistiky bez ohľadu na to, či má alebo nemá spojitosť s informovaním o aktuálnom dianí v spoločnosti.

(...)

39. (...) **Len skutočnosť, že namietaný program obsahoval analýzy vývoja a diskusia sa viedla aj o politických témach, nie je dostatočným dôvodom na klasifikovanie relácie ako politickej publicistiky, keďže analýzy, hodnotenie, názor sú súčasťou aj ostatnej publicistiky.** Aj na účely rozhodovania o udelení licencie na vysielanie žalovaná vymedzovala ako politickú publicistiku (t. j. do 31.07.2022) také programy, ktoré sa týkali aktuálnych problémov, aktuálnych správ a udalostí, či obsahovali politické stanoviská k udalostiam a názory politikov na jednotlivé témy. Skutočnosť, že namietaný program nebol spätý s aktuálnymi udalosťami potvrdzuje priamo žalovaná na str. 12 tretí odsek napadnutého rozhodnutia. Zároveň žalovaná uvádza, že problematika obdobia vládnutia Vladimíra Mečiara a jej dopadov na súčasnú politickú a spoločenskú situáciu v Slovenskej republike „je skôr dlhodobá ako bezprostredne aktuálna“ (str. 12 piaty odsek napadnutého rozhodnutia).

40. Aj Európsky dohovor o cezhraničnej televízii, platný pre Slovenskú republiku v znení protokolu z roku 2000 od 01.03.2002 (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 168/1998 Z. z. v spojení s oznámením č. 345/2002 Z. z.), stanovuje určité povinnosti a obmedzenia (napr. zákaz sponzorovania treťou osobou) len vo vzťahu k spravodajstvu a tzv. aktuálnej publicistike. Aktuálna publicistika (angl. current affairs programmes) tak zvýrazňuje prvok aktuálnosti tohto osobitného typu publicistiky (v tomto smere je možné hodnotiť používanie všeobecného pojmu „publicistika“ bez akéhokoľvek dôvetku v slovenskom preklade dohovoru za nesprávne). Aj výkladové pravidlo č. 243 Výkladovej správy (tzv. Explanatory report) k Európskemu dohovoru o cezhraničnej televízii definuje aktuálnu publicistiku (jediný pojem používaný dohovorom vo vzťahu k publicistike) ako „programy úzko

napojené na spravodajstvo, ako sú komentáre k správam, analýzy vývoja spravodajských tém a politické stanoviská k udalostiam, zachyteným v spravodajstve“. Na toto vymedzenie sa vo svojej rozhodovacej činnosti o sankčných otázkach dlhodobo odvoláva aj samotná žalovaná. Dohovor tak ako publicistiku, resp. aktuálnu publicistiku, jednoznačne vníma len programy, ktoré sú „úzko napojené na spravodajstvo“ a nie aj tie, ktoré spadajú do tzv. ostatnej publicistiky, ktorá sa týka iných ako aktuálnych tém.

41. Tým, že znenie zákonnej definície politickej publicistiky podľa § 3 písm. l) zákona o vysielaní je značne otvorené, zákonodarca dal správne orgánu (žalovanej ako regulátorovi) značný diskrečný priestor pri posudzovaní programu/relácie ako celku. Ako súd uviedol v bode 32 tohto rozsudku, je v zmysle gramatického znenia normy účinnnej do 31.07.2022 možné uvažovať o politickej publicistike aj v prípade programu, ktorý nie je priamo spätý s aktuálnym spravodajstvom. Mohlo by ísť teoreticky o relácie, ktoré by napriek žiadnej spätosti so spravodajstvom pokrývali inak relevantné a aktuálne témy. Podľa názoru súdu **to však nie je prípad namietanej relácie, ktorá sa v žiadnej časti nevyjadrovala k aktuálnej činnosti politikov, k aspoň rámcovo aktuálnym témam či rozhodnutiam politikov, či k aktuálnemu politickému alebo spoločenskému daniu.** Komentované a analyzované udalosti sa týkali politiky Vladimíra Mečiara v rokoch 1992 až 1998, jeho politických praktík a udalostí, ktoré sa udiali viac ako 20 rokov pred vysielaním relácie. Žalovaná síce uvádza, že v relácii bolo zdôraznené a uvedené prepojenie až na súčasnú politickú sféru, t. j. postavenie strany SMER-SD a jej predsedu a v čase odvysielania relácie (25.09.2018) aj bývalého premiéra Róberta Fica (od 22.03.2018 do 21.03.2020 bol premiérom Peter Pellegrini), **no tieto odkazy a prepojenia boli tak všeobecné a nekonkrétne, že nezakladajú ani len nepriamy súvis s v tom čase aktuálnym politickým daniím.** Žiadna z častí relácie, kde odznel priamy odkaz na Róberta Fica, ktorý nebol premiérom už viac ako 6 mesiacov pred odvysielaním relácie, **sa netýkala žiadnej aktuálnej politickej témy, aktuálne diskutovanej politickej otázky, či aktuálne riešeného politického či spoločenského problému.** Odkazy sa týkali presunu voličov medzi stranami HZDS a SMER-SR, schopnosti Roberta Fica ovplyvniť voličov, označenia Roberta Fica ako „najmladšieho Mečiara“ z toho uhla pohľadu, že je posledným premiérom, ktorý ešte zažil Mečiarove spôsoby priamo v parlamente a časť z nich si osvojil.

(...)

43. Podľa názoru súdu práve na základe výrokov, ktoré odzneli v namietanom programe, v tomto prípade nemožno súhlasiť s tvrdením, že namietaný program „vzhľadom na obsah prinášaných informácií, najmä politický charakter viacerých prezentovaných čiastkových tém a celkový spôsob spracovania programu“ (str. 14 druhý odsek napadnutého rozhodnutia) odôvodňuje jeho klasifikáciu ako programu politickej publicistiky. **Celkové vyznenie relácie naopak odôvodňuje jeho zaradenie medzi tzv. ostatnú publicistiku, keďže sa program netýkal žiadnej aktuálnej témy, netýkal sa aktuálnych politických otázok, nebol nijako prepojený so spravodajstvom.** Komentáre a analýzy vývoja sa týkali politických spôsobov vládnutia Vladimíra Mečiara ako historickej postavy slovenskej politiky, pričom žalovanou uvádzané **presahy na v čase vydania rozhodnutia aktuálnu politiku** (prostredníctvom politickej strany SMER-SD a osoby Roberta Fica) **nemajú takú kvalitu a intenzitu, aby ich bolo možné hodnotiť ako aktuálne.** Takéto všeobecné konštatovania o politickom dedičstve tzv. mečiarizmu, ktoré ale nijako nehodnotilo konkrétnu aktuálnu politickú otázku, rozhodnutie, konanie politika alebo udalosť, nie je dostatočným prvkom odvysielaného programu, ktorý by odôvodňoval jeho zaradenie medzi politickú publicistiku v zmysle definičných kritérií podľa § 3 písm. l) zákona o vysielaní.

(...)

45. Vzhľadom na nesprávne právne posúdenie namietaného programu ako programu politickej publicistiky bolo ďalšie právne posúdenie sankcionovaného konania žalobcu a aplikácia § 16 ods. 3 písm. b) v spojení s § 64 zákona o vysielaní zo strany žalovanej v napadnutom rozhodnutí nesprávna. **Z toho dôvodu nebolo zo strany súdu potrebné posudzovať mieru objektívnosti a nestrannosti, ktorú**

vo vzťahu k namietanému programu zabezpečil žalobca, ani posúdiť, či bol sankcionovaný skutok vo výroku napadnutého rozhodnutia dostatočne špecifikovaný.“

* * *

Z vyššie uvedeného vyplýva, že Správny súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. BA-6S/152/2019 z 12. decembra 2023 rozhodol, že Rada nesprávne právne posúdila predmetný program *Z prvej ruky* ako politicko-publicistický program v zmysle § 3 písm. l) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii.

Vzhľadom na viazanosť Rady rozhodnutím Správneho súdu v Bratislave a vzhľadom na právny názor súdu vyslovený v zrušujúcom rozsudku sp. zn. BA-6S/152/2019 z 12. decembra 2023, že predmetný program *Z prvej ruky* odvysielaný účastníkom konania dňa 25. 9. 2018 v čase o cca 12:30 hod. na programovej službe Rádio Slovensko **nie je politicko-publicistickým programom** v zmysle § 3 písm. l) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, z čoho vyplýva, že účastník konania **nemal povinnosť zabezpečiť jeho objektívnosť a nestrannosť** v zmysle podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, je potrebné správne konanie č. 374/SKO/2019 **zastaviť** podľa § 30 ods. 1 písm. h) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, pretože odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu.

* * *

ZÁVER:

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujeme Rade prijať uznesenie podľa pripraveného návrhu.